SESTAVIL: SANDI VIDENŠEK

KRAJ V BLIŽINI ZADRA – AM. MIKROBIOLOG (JONAS EDWARD) – TUJE ŽENSKO IME – JAVNA TRIBUNA – NEMŠKI ARHITEKT (ERIC) 1887–1953 – POKRAJINA V GRČIJI – PREBIVALEC EVROPSKE OTOKA – MADRIDSKI NOGOMET. KLUB – ROMULOV BRAT – BRIT. NOBELOVEC ZA HRANO (LORD BOYD) – DOB LENA IGRA PRI TENISU – LJUBKOVALNO ŽENSKO IME

MONGOLSKI VLADAR – FRANJO OGULINAC – GOLDA – CETINJE – ŠUMNIK IN SIČNIK

PODOBA GOLEGA TELESA – KGRALNA KARTA – VOJAŠKO URJENJE – NEKDANJI NOGOMET.

KOPER – RADIO AKTIVNA RUDA – GRŠKA BOG NESREČE – REKA V ANGLIJI – SKUPINA PTIC V LETU – VRSTA BLAGA – AVTO MOTO SLOVENIJE – SLOVENSKI MANEKEN – OLJNA RASTLINA – TUZLA – SELEN – ANGL. PESNIK (CHARLES) – CERKVENI OBREDNI NAPEV – ANG. URBANIST (RAYMOND 1863–1940) – LEPA VODNA CVETLICA – LOKAL V LJUBLJANI – MEŠALEC V GOSPODINJSTVU – MARIB. GL. IGRALKA OTTA – DRAG KAMEN – DELAVSKI SVET – RIMSKA 1000 – POŽRTNEŽ – KROŽNO ZAPOREDJE – JUŽNORODEZIJSKI POLITIK (JOŠUA) – KNIN – ANTON OCVIRK – JAPONSKO VOZILO ZA PREVOZ POTNIKOV – NAPAD, NAVAL – TV NOVINAR (PETER) – OSLOVSKI GLAS – RIMSKA ENA – ENOTA ZA SILO – PODZEMNI HODNIK – IT. BAKROREZEC V 15. STOL. – RINA – GLAVNO MESTO V ITALIJI – SLOV. PISATELJ (FRANCE) – VPRAŠALNICA – SILICIJ – 21. IN 9. ČRKA ABEC. – ROPARSKA RIBA – TEGA MESECA – IVAN TAVČAR – IME ZOBNE KREME – NEMČIJA – DARE ULAGA – EGIPČANSKA BOGINJA PRAVICE IN RESNICE – ŠPANIJA – ZNIŽANA NOTA E

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

IZŽREBANI NAGRAJENCI

Knjižne nagrade za pravilno rešitev križanke iz prejšnje številke so prejeli:

– Julka OBLAK, Zapoge 31, 61217 VODICE

– Aleš ERŽEN, Goričane 39/a, 61215 MEDVODE

– Milena ŽURBI, Matjanova 7, 61000 LJUBLJANA

Nagrajencem čestitamo, nagrado dobite po pošti!

Za pravilno rešitev križanke razpisujemo tri nagrade.

Rešitve s polnim, imenom in priimkom ter naslovom pošljite na naslov: UREDNIŠTVO JAVNE TRIBUNE, Trg prekomorskih brigad 1, z oznako NAGRADNA KRIŽANKA.

Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki jih boste poslali do 7. marca 1988.

MALO ŠIŠENSKO NABODALO

JOJ, GREHI PREDNIKOV!

Spomeniško zaščiteni kamniti most čez Maveljščico (v Seničici, po domače »pri Tometu«) nameravajo letos obnoviti. Most (iz 17. stoletja) je ozek, brez pločnikov, obremenjen s prometom (tudi z avtobusnim) in za povrh stoji še tako »počez«, da terja od voznikov za svojo premostitev že kar nekaj izkušenj.

Kakšna bo njegova obnova, ne vemo. Gotovo pa zadeva ne bo najbolj preprosta predvsem zato, ker je spomeniško zaščiten in zato ni dovoljeno kar tako »šariti« po njem.

S spomeniško zaščitenimi starinami je po navadi križ . . . Mar ne bi bilo bolje, ko bi predniki tu postavili navaden lesen most, ki bi že zdavnaj strohnel in bi zdaj čez Maveljščico lahko postavili supermoderen most s kandelabrskimi lučmi na obeh straneh, s štirimi voznimi pasovi itd.

In za prevoz čezenj pobirali še mostnino . . .

KLOPCE PA NI VEČ

Zelenci številka 15 prevozijo od vseh vozil javnega mestnega promet največji kos šišenske občine, – od središča mesta pa vse do roba občinske severne meje. Temu ustrezno tudi potnikov ne manjka na njih. Ti sicer ne na severni ne na južni končni postaji niso deležni zaščite pred padavinami vsaj v obliki strešice. Toda svoje čase so imeli na Bavarskem dvoru vsaj klopco. Prav je prišla tistim čakajočim, ki zaradi let ali bolehnosti teže stojio dlje časa, pa tudi za torbe, ki jih ni bilo potrebno postavljati na tla (ali marsikdaj tudi v blato).

Zdaj klopce že lep čas ni več. Kdo ve, komu je bila v napoto . . .

Ali pa je morda komu predrago njeno vzdrževanja? . . .

SMOLA PA TAKA . . .

Tatvin, vlomov in podobnih razbojništev zlepa ne zmanjka. Po svoje bi se dalo pomisliti, da jih je s splošnim razvojem družbe čedalje več . . .

No, vsak tovrstni »eksperiment« pa se vendarle ne posreči. Tako so se za plen lahko obrisli pod nosom trije mladeniči, ki so tam nekje proti koncu januarja vlomili v kiosk v križišču Celovške in Aljaževe.

Imeli so čisto »amatersko« smolo. Med samim vlamljanjem so jih namreč »začopatili« miličniki . . .

SEMAFOR KO RAZKOŠJE!

Da na Celovški cesti ne manjka semaforjev, najbolje vedo vozniki, ki se morajo prav potruditi, da zdaj ujamejo zeleni val. Toda za pešce jih je še zmerom premalo. Zato nameravajo letos ali drugo leto postavili enega še ob prehodu k tržnici.

Poleti je tam res že kaj več ponudbe. Pozimi pa ima tu pa tam kakšna osamljena branjevka na tržnici kdove malo kupcev.

Morebiti pa jih bo več, ko bo tam slovesno stal semafor? . . .

RAZLIKA MED »PLAČO« in OD

Glavna direktorica DO Rašica Breda Blaznik je prejela letošnjo Kraigherjevo nagrado za izjemne dosežke trajnejšega pomena v gospodarstvu v letih 1978–87. (O tem je poročala tudi naša Javna tribuna).

V obrazložitvi med drugim piše tudi to, da je v času njenega vodenja DO Rašica doživela velik preobrat glede poslovne organiziranosti, modernizacije, uresničevanja samoupravnih pravic delavcev itd. ter da jim poslovna usmeritev omogoča povečanje produktivnosti dela, ki je v Rašici na svetovni ravni . . .

Lepo, čestitamo tovarišici Blaznikovi in vsem v Rašici. Toda s kančkom sočutja . . .

Zato namreč, ker bi ob dosezanju svetovne ravni produktivnosti in poslovnih uspehov imele tako nagrajena direktorica kot njene (so)delavke kje zunaj, v svetu tudi plačo na »svetovni ravni« . . .

Seveda pa slavljenka kje »zunaj« ne bi mogla prejeti Kraigherjeve nagrade, kvečjemu mesečno plačo v nekaj večjem znesku od le-te . . .

NAPISANO Z ZAMUDO

Na protestnem zboru Litostrojčanov v Cankarjevem domu (o njihovih protestih je pred časom že veliko pisalo) ni bilo videti predstavnikov ne šišenske občine ne mesta ne republiškega sindikata. Tako je vsaj poročal tisk.

Ježešna! Saj ljudje te sorte hodijo v Cankarjev dom kvečjemu na tiste izbrane slovesnosti, na katerih se običajno govori o naših delovnih zmagah . . .

Hudir pa se je podajati za »strelovode« na takšne shode, kakršen je bil litostrojski . .3.

ZIME PA NI . . .

Doslej (ko nastaja ta spis) letošnje zime še ni od nikoder, zato zimska služba lahko kar počiva in ji bo tudi letos priskrbljena sol ostala za prihodnjo zimsko sezono.

Delavci ljubljanske zimske službe pa so bili vendarle deležni pogostitve (že pred časom). Poleg direktorja pivovarne Union sta bila med njihovimi glavnimi gostitelji tudi predsednica skupščine mesta Ljubljane in predsednik mestnega izvršnega sveta.

Zime (in tegob z njo) pa ni in ni . . .

FOTOUTRIP

Verjetno bi bili malčki iz vrtca Rezke Dragarjeve v Šentvidu veliko bolj zadovoljni, če bi jim pustili namesto novega igrišča kar kozolec in hlev. Žal je za sedaj tako, da še ne bodo imeli niti kozolca niti igrišča in podgane s te kmetije bodo še naprej obiskovale sosede. Sodni mlini namreč meljejo, meljejo in še kar naprej meljejo (in že deset let), igrišča pa še vedno ni

Ker v bloku na posnetku menda še vedno prepričujejo komunalce, da je listje z drevja ob cesti, ki ga je veter po naključju zanesel (s smetmi vred, ki pa niso z drevja) pod objekt, njihova stvar, so pač ostale

Ob Celovški, poleg Stare cerkve, stoji krasen objekt, v katerem so tudi imenitne inštitucije, da o individualcih sploh ne govorimo. Toliko o fasadi. Zadaj pa . . . Pravzaprav o zadnjem delu tega imenitnega objekta sploh ne bomo pisali, saj je dovolj zgovorna fotografija

Ko je Kranjčan parkiral katrco na zelenico v Šiški verjetno ni pomislil, da bo hišnemu svetu, ki ima na skrbi to zeleno površino, povzročil obilo skrbi. Spomladi bodo verjetno najprej ugibali kdo je na zelenici naredil kolesnice, nato bodo začeli obtoževati drug drugega . . . in »špetir« bo tu. Še dobro, da je zelenica nezasejana, ker bi se začeli prepirati še o uničevanju kmetijskih površin, kot to počno v nekaterih delih naše občine.

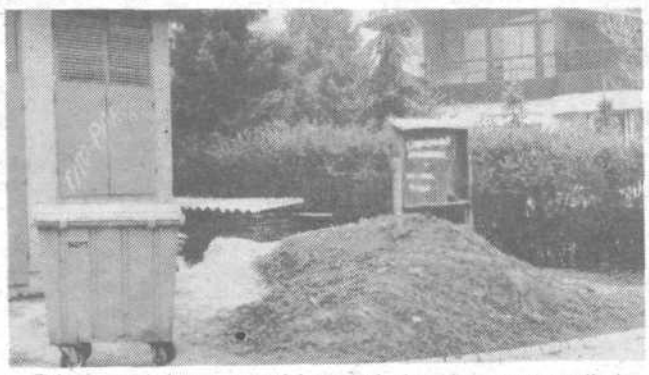

Tale posnetek je zgovoren dokaz standarda našega samoupravljanja. Krajevna skupnost je očitno tako siromašna, da ne more zakrpati niti luknje na oglasni deski, ki so jo zasadili kar v kup zemlje, ki jo je navozil zasebnik – graditelj nove hiše iz okolice

tribuna

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana Šiška. Glasilo urejata časopisni svet (predsednik Vukašin Lutovac) in uredniški odbor: Anka Tominšek, Brane Praznik, Marjana Meglič, Jože Gosnar, Franci Kumer, Bojan Košmrlj, Vera Vogrinčič (glavni in odgovorni urednik), Tomaž Gržinič (tehnični urednik). Naslov: Javna tribuna, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 411, telefon 555-021, int. 282. Tisk: ČGP Delo, TOZD Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Titova 35. Rokopisov in fotografij ne vračamo.

OBVESTILO

DO POHIŠTVO LJUBLJANA
z novoustanovljenim oddelkom

SERVISOM ZA NOTRANJO IN ZUNANJO POHIŠTVENO OPREMO

zagotavlja takojšnjo storitev obnovo ali popravilo pohištva na domu.

– ne zavrzite še uporabno stilno ali standardno pohištvo,

– ne kupite nove opreme, če je možna dopolnitev pohištva le z novim elementom,

– ne razbijajte z vrati, okni, predali, če se ne zapirajo

– ne skrbite, če je nastal lom postelje, mize, stola,

– ne bodite žalostni, če vam ne odgovarja barvni ton pohištva,

– ne razsipajte denarja za zidane nenosilne predelne stene, če vam lahko vgradimo kombinacijo izolirane lesene stene v elementu eno ali dvostranskih omar,

– ne trošite kvalitetnih investicijskih sredstev, če si lahko pomagate s stroški investicijskega vzdrževanja.

POKLIČITE NA TEL. 261-961 (zaenkrat delavnik dopoldan 6-14 ure) in vaše pohištvo bo v razmeroma kratkem času ponovno funkcionalno, oziroma kot novo!

Pričakujejo vas torej strokovnjaki lesarstva, ki bodo skupaj s stalnimi kooperanti na področju pasarstva, steklarstva, kamnarstva ter projektiranja, z veseljem adaptirali ali opremili vašo sobico, stanovanje, poslovne prostore, hotele, zdravstvene in šolske ustanove, kulturne in športne hale, bifeje, vrtce, turistična naselja itd.

Na vašo željo je storitev lahko izvedena tudi v soboto ali nedeljo!